

[Hagen Hagensen.]

sterens forslag om ændring af fradrag i den skattepligtige indkomst, der reelt set er en skærpelse af skatteskalaen. Selv om det første trin på skatteskalaen forlænges, kan inflationen hurtigt gøre en lettelse til ingenting, og samspilsproblemet mellem skatter, indkomst og sociale ydelser giver sit bidrag til skærpelsen.

I finansudvalget har vi haft lejlighed til at følge ret betydelige udgiftsforøgelser og en række ansættelser af nye medarbejdere, og nu kommer altså den omkostningsdæmpende ydelse på 1 mia. kr., som man ikke engang har indarbejdet i finansloven, men meget bekvemt venter med at forhandle, til vi har haft loven til første behandling her i tinget. Må jeg spørge, om der ingen tale er om, at udgiftsforøgelser og personaleforøgelse skal føre til modsvarende besparelser? Er det virkelig sandt, at de borgerlige forligspartier rent faktisk har givet regeringspartiet carte blanche på disse områder til gengæld for en besparelse på 300-500 mill. kr., som mange gange overskygges af de nye udgifter og forøgelsen af medarbejderstaben?

Vi andre er af nogle blevet bebrejdet, at vi siger, hvad vi mener om septemberforligets manglende virkning. Må jeg spørge: er det forsvarligt at gennemføre det lette og lade det svære ligge? Er det forsvarligt at sige nej til besparelser, som alle kan se at vi har behov for? Er det forsvarligt at foretrække en midlertidig momsned sættelse og statstilskud i stedet for skattelettelse og indkomstpoltisk løsning? Er det mere forsvarligt, når man opdager, at man har glemte at sikre sig tilstrækkeligt under forligsdrøftelsen, da at løbe fra det hele med et valgkrav, når man lige har solet sig i berømmelsen over, at der er indgået forlig for en 3-årig periode?

Der ventes på regeringens udspil omkring hele vor økonomiske situation, men der bliver først lukket op for godteposen, har vi forstået, og vist endda kun for septemberforligets deltagere, når denne finanslovdebat er gået til ende. Det er ikke rimelige vilkår at byde os. Det kan betyde meget og meget for året, vi går ind i, og det kan komme til at ændre finanslovsforslaget mærkbart. Der bliver langtfra julegaver til alle i år. Der kan blive en knaldeffekt af nytårsfyrvær-

keri, noget som man i øvrigt nok i en anden forbindelse skulle forbyde.

Det konservative folkeparti vil fortsat opmærksomt deltage i arbejdet med at søge finanslovsforslaget gjort så antageligt som gør ligt. Vi vil fremkomme med besparelsesforslag, først og fremmest med sigte på skattelettelse, som hele befolkningen venter på og trænger til. Når vi det, så kan der være tale om, at vi er på vej mod bedre tider for den enkelte borger, og det er det, vi skal nå.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.45.

Mødet udsat kl. 12.05.

Mødet genoptaget kl. 13.45.

Forhandlingen genoptoges.

Poul Dam (SF):

Første behandling af finanslovsforslaget er jo ifølge traditionen en vigtig begivenhed i folketingsåret, men jeg tror nok, man må sige, at det efterhånden er blevet et temmelig forældet illusionsnummer. Det er blevet en ganske anden sag at behandle et finanslovsforslag, end det var for en generation eller to siden. Vi er nu henvist til at fremsætte nogle almene betragtninger om samfundets økonomi, som kan være mere eller mindre væsentlige og mere eller mindre velovervejede, mens vi har meget svært ved at tale i de minutter, der er til vores rådighed, om finanslovsforslaget som sådant.

Det er der mange grunde til. En af de væsentlige er naturligvis, at finanslovsforslaget er blevet et meget uoverskueligt værk. Hvis man slår tilbage i gamle folketings- eller rigsdagsår bøger og ser, hvad finanslovsforslaget omfattede dengang, og hvad man tog de store debatter om, så vil man se, at det er småting af en art, som vi i vore dage beskæftiger os med ved aktstykker i finansudvalget. Den store økonomiske politik var der knap nok tale om. Det var som sagt et husmandsbudget af overskuelighed.